

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Det er selvfølgelig meget forståeligt, at den tidligere justitsminister skoser de nuværende regeringspartier og siger, at nu må de snart komme frem med noget, og sker der ikke snart noget, og det, de sagde dengang, mener de ikke nu.

Men jeg mener, at det helt principielt er Folketinget, der skal beslutte, at dette lovråd skal nedsættes. Det er ikke regeringen, det er ikke regeringspartierne, det er et folketingsanliggende, og derfor er det vigtigt, at det bliver enkeltpersoner eller et udvalg, som dækker et bredt flertal i Folketinget, der skal føre denne sag videre. Og derfor mener jeg, at den tidligere justitsministers kritik er helt fejlplaceret.

Anden næstformand (Grove):

Hr. Engell for en kort bemærkning, og så går vi videre i ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Engell (KF):

Når jeg kom med den bemærkning, er det bestemt ikke, fordi jeg på nogen som helst måde ønsker at hovere eller noget som helst andet. Jeg ønsker kun at konstatere, at i hvert fald for to af de nuværende regeringspartiers vedkommende var det en mærkesag forud for regeringsdannelsen; det var et flagskib, noget væsentligt og noget, man havde tanker om at stille forslag om. Men nu efter regeringsskiftet viser det sig, at man håber, at en eller anden vil komme med et eller andet forslag, som vi så kan diskutere. Men det forslag, der ligger her, og som vi diskuterer nu, er åbenbart ikke egnet.

Og det er dét, jeg ønsker at præcisere: Denne holdningsforskel er slående, den er sigende, og det er ikke det eneste eksempel, vi har set hidtil.

(Kort bemærkning).

Ole Espersen (S):

Jeg synes, at hr. Engells allersidste sætning lige præcis afslørede, hvad der er tale om her. Det drejer sig om – og det er helt naturligt, det skal jeg ikke bebrejde nogen – at hver eneste gang der siges noget fra vores side nu, siger

man straks: Er der ikke et skift i holdningen i forhold til, hvad man mente tidligere? Den holdning slår også igennem hos hr. Engell, og det er helt i orden; men der er ikke ret meget at have den i, må jeg sige.

Et lovråd er en mærkesag for os. Det fremgår af regeringserklæringen, at man vil bistå ved oprettelsen af et lovråd, men det siges samtidig, at det er et folketingsanliggende. Så sent som for nogle ganske få måneder siden deltog den tidligere formand for Folketinget, hr. H. P. Clausen, i den høring, som justitsministeren refererede til, og ved den lejlighed sagde hr. H. P. Clausen – ikke som formand for Folketinget, men rent principielt – at tanken efter hans mening var rigtig, men at han ligesom jeg synes, at den skulle have bred tilslutning.

Så derfor: Når vi siger, at det er en mærkesag for os, er det ikke, fordi vi mener, det skal være en mærkesag for Socialdemokratiet. Det bør være en mærkesag for Folketinget som helhed, og derfor har vi ikke mere hastværk; vi vil nemlig gerne prøve at få så mange partier som muligt – og helst alle – med i denne sag. Og jeg tror næsten, at det skal lykkes til sidst, også efter at have hørt hr. Engells sidste indlæg.

Anden næstformand (Grove):

Så går vi videre i ordførerrækken.

Ivar Hansen (V):

Jeg synes, vi har haft en interessant meningsudveksling her i de korte bemærkninger, og det synes jeg hr. Engell fortjener ros for. Og det samme gør for så vidt også hr. Ole Espersen, fordi denne meningsudveksling har bidraget til en afklaring.

Denne sag er ikke længere den hastesag, som tilfældet var tidligere, det ligger klart nu. Jeg husker, at da vi førstebehandlede et lignende forslag fra SF i foråret 1992, kunne det ikke gå stærkt nok med at få oprettet et lovråd – eller et lovvurderingsråd, som det skulle hedde dengang; nu er det et lovråd, vi taler om, men barnets navn skal i øvrigt ikke hindre en konstruktiv debat om denne sag.

Men når det var et så vigtigt punkt i regeringens tiltrædelseserklæring, kunne man egentlig godt have forventet, at de fire regeringspartier i fællesskab præsenterede Folketinget for et lovudspil på det område. Men sådan gør man ikke nu, nu skal vi diskutere tingene i ro